

Tusk és a Monsanto's mocsos gabona

2023 december 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Legyen ennyi elég.

Azt hiszem, én már így maradok, semmi okom, hogy megváltozzam magamtól. Erősen kedvelem a lengyeleket, sőt szeretem őket. Már amennyiben persze lehet szeretni egy komplett népet. Nem valószínű, hisz a magyarok közül sem szeretek mindenkit, sőt, és ez így van jól. A lengyelek (nevezzük így a továbbiakban az egyszerűség kedvéért) iránti megingathatatlanul tényleg rokonszenvemnek számos oka van. Tudat alatt és felett. Nyilván történt valami beivódás genetikusan és történelmileg. És aztán meg számtalan személyes. És ez sem baj, tekintve hogy magam is a történelem szerves része vagyok, mínusz lovas szobor.

Többek között ugyanis az történt a történelemben és a történetemben, hogy

a magyar komcsik azt hitték, majd jól kiszűrnak velem, ha nem adnak útlevelet, mert a kiutazásom közérdeket sért, csak néha olyan pirosat, amit Majakovszkij is megénekel, amivel csak a többi komcsihoz mehetek világot látni. Így ismerhettem meg töviről hegyire Lengyelországot, ahol a hetvenes évek vége felé egy kicsit feljebb volt tekerve a szabadságfok. Cserébe a tök üres boltokért, nyilván. Ámde pont olyan volt az egész, ahogyan azt Bereményi megírta, Cseh Tamás meg megénekelte a Krakkói vonatban.

Vagy még olyanabb, tovább Varsóig és fel a hármastvárosba és volt ott még tenger is, dőnékkel, és jazz, és kolostorokban lehetett aludni, és valamiféle tágasság, egy kicsi Amerika a végtelen autóutakon stoppolva. Aztán jött a tábornok, és egy időre meszeltek ennek az egésznek, de itthon már csak a rengeteg kedves emberre is emlékezve bement az ember a Rajk-butikba, vett egy Solidarnosc jelvényt és kitűzte – lesz, ami lesz. Nem volt ez valami nagy hűstett, de legalább gyáva tett sem. Sokkal aprólékosabb munka volt megpróbálni meggyőzni a sok szerencsétlen elhülyített magyart, hogy a lengyelek nem azért szegényebbek, mert utálnak dolgozni.

Ugrunk. Változik egyet a világ. Lengyelekkel találkozom az Adrián egy eldugott faluban. Addig nevetünk, míg ránk nem virrad. Mert ugyanolyanok vagyunk. Magam inkább a kortárs kultúrájuk, az irodalmuk, a filmművészetük iránt érdeklődöm elsősorban, de látom a politikát is. Hogy jó ez a V4 és benne a polak–wegier dwa bratanki. Aztán pördül megint a világ.

Nem hittem volna, de csak kitört az orosz–ukrán háború. És furcsák lettek benne a tesók. Értettem benne a ruszofóbiát, naná. Az én hazámnak is kijutott a jóból, évszázadokon át, nekik meg még az államiságuk is megszűnt néha. De hogy az ukránokba, akik olyan népirtásokat vezényeltek le közöttük, mint ide Lacháza, mikor és miért szerettek bele ilyen végzetesen, azt végképp nem értettem. Az egyik kutya, a másik eb.

Ruszkik haza, persze, de a szovjetnek nevezett megerősökölő csapatok a tököm tudja, hányadik ukrán front néven szaladtak végig rajtunk. Aztán meg itt lett még ez a Tusk, majd nem olyan szimpatikus számomra, mint a Gyurcsány. A választási rendszerek is eszembe jutnak néha, ha már éppen majdnem nincs semmi bajom.

Lengyelországban ugye nyernek valakik komoly többséggel, majd nem csak alakítanak kormányt. Hollandiában egyébként dettó, de vissza a varsói lassúhoz. Mert példaértékű. Ez a Tusk, aki ugyan veszített, mint a Fradi már meg most Pakson, miniszterelnök lett sajnos. Azért sajnos, mert máris olyan okos, mint a tavalyi kos, és azt találta fontosnak megellegezni a jövőbeli munkásságából, hogy márpedig azon lesz minden erejével, hogy ellensúlyozza az Orbán-kormány politikájának negatív következményeit, ugyanis (szerinte) a Zorbán nyíltan Oroszország oldalára állt.

Hogy ezért a hülyeségért ki fizeti, az majd vagy kiderül, vagy nem, és aligha érdekli, hogy a magyar miniszterelnök már többször kijelentette, hogy k...rvára nem Putyin érdekli, hanem inkább a magyar érdek. Ez egyébként azért nem annyira különös, mert

Orbán Viktor magyar. Tusk viszont állengyelnek tényleg momentán, és kellemetlen perceket élhet majd át, amikor a lengyel gazdák, fuvarozók és egyéb lengyelek kevésbé kislányos hangon kérdeznek rá a monsantós mocskos gabonára és az ukránsimogatás egyéb következményeire. Mindenesetre Tusk a lehető legrosszabb, ami Lengyelországgal történhet.

Íme egy idézet tőle: „Európa tartozik nekünk azzal, amit mi fegyverzetként adtunk Ukrajnának, ezért uniós forrásokat kellett volna kapnunk. Orbán ezt blokkolja.” Hogy mi van? Ez a ti döntésetek volt, nyeld be. Ennek semmi köze az én adóhoz. Amiből jut Katarba is, és onnan a gázai földikutyáknak. Legyen ennyi elég.

Hegy Zoltán - www.magyar nemzet.hu

Ajánló